

Un projecte de llei per a l'eradicació de l'homofòbia desenfocat

Dll, 9/12/2013 per Catalunya Religió

Fa uns mesos es va iniciar el tràmit al Parlament de Catalunya d'una proposició de llei que porta per títol "Llei de Drets de les Persones Gais, Lesbianes, Bisexuals i Transsexuals i per a l'eradicació de l'homofòbia, la lesbofòbia i la transfòbia". Josep Maria Carbonell, Josep Maria Cullell, Eugeni Gay, David Jou, Jordi López Camps, Josep Miró i Ardèvol, i Francesc Torralba consideren que ja hi ha un suficient ordenament legal que recull la no discriminació per raó d'orientació sexual. I que caldria estar més atent a moltes situacions d'especial discriminació que "no han trobat col·locació al marc protector del dret a la igualtat i a la no discriminació". Ho plantejen [en aquest](#) article [col·lectiu](#) publicat a *La Vanguardia*.

(Josep Maria Carbonell, Josep Maria Cullell, Eugeni Gay, David Jou, Jordi López Camps, Josep Miró i Ardèvol, Francesc Torralba) Han estat molts els obstacles que han hagut de superar-se a través dels segles per fer iguals a qui l'imaginari col·lectiu no considerava així.

Recordem la llarga llista de discriminació per raó de sexe, raça, religió, creences, condicions físiques i/o psíquiques, per no dir de la desigualtat entre aquells que gaudien de llibertat i els que eren esclaus.

Potser ens pot semblar un problema llunyà però fins al segle passat la dona no ha assolit, en algunes parts del món, els seus drets de sufragi o d'igualtat en el matrimoni. Una altra evidència la tenim en les lleis racistes que hi va haver als Estats Units i a Sud-àfrica fins a períodes ben recents.

La igualtat, en conseqüència, representa un dels elements nuclears dels drets que informen l'ordenament jurídic a què es troben sotmesos els poders públics a l'exercici de la seva funció.

El seu respecte imposa, com tot dret, la delimitació dels perfils del mateix que els esmentats poders públics, i de manera especial el poder legislatiu, han de procurar.

És per tals motius que les nostres societats no poden relaxar-se en el reconeixement i en la protecció dels drets d'aquells que són considerats "diferents", o simplement que creiem que no han de tenir els mateixos drets de què gaudim nosaltres, malgrat viure en un mateix temps i lloc.

Això que sembla obvi i senzill de reconèixer sobre el paper, ha resultat ser un dels principals cavalls de batalla per fer-ho realitat.

En realitat, el principi de no discriminació no és més que la formulació en negatiu del principi d'igualtat consagrat en les lleis i especialment recollit a la Constitució (art. 14) i en l'Estatut de Catalunya (art. 4).

Tot això té per objecte la igualtat de totes les persones en dignitat i en drets, tal com va proclamar al seu article primer la Declaració Universal de Drets Humans del 10 de desembre del 1948, i que va entrar a formar part integrant dels drets fonamentals dels Estats moderns i de totes les societats democràtiques en general.

Així, la no discriminació exigeix una clara definició en els textos jurídics que la prohibeixen i una efectiva tutela que tingui, en la funció jurisdiccional, la seva màxima i última garantia.

És precisament per aquest motiu, i per com de complicat de vegades resulta el seu compliment, que s'han adoptat mesures de "discriminació positiva", obligant a través d'elles a acabar amb tan indesitjada pràctica, potenciant mesures d'incorporació a la feina, especialitzant òrgans jurisdiccional i de la fiscalia per a tals finalitats i, en fi, creant comissions i oficines de seguiment i promoció de la integració social d'aquelles persones que, per la seva diferència o per la seva vulnerabilitat, mancarien per si sols de prou força per protegir i fer valer els seus drets.

Recentment, s'ha presentat en el Parlament de Catalunya una proposició de llei que porta per títol "Llei de Drets de les Persones Gais, Lesbianes, Bisexuals i Transsexuals i per a l'eradicació de l'homofòbia, la lesbofòbia i la transfòbia", que va ser publicada al Butlletí Oficial del Parlament del 21 de maig d'aquest any.

El projecte té per objecte fer efectiu el dret a la igualtat i la no discriminació per raó d'orientació sexual, opció afectiva o identitat de gènere, drets que ja han estat recollits en la legislació catalana i en l'estatal, modificat a l'efecte lleis que, per motius de la legislació existent, no havien estat reconeguts en la nostra legislació civil i penal.

Així, avui estan reconeguts en el Codi de Família de Catalunya, en el Codi de Successions, així com en el Codi Civil en tot el que afecta a la matèria de matrimoni, i un llarg etcètera de disposicions que han posat fi a una tal discriminació.

De la lectura de l'esmentat projecte s'observa que la intencionalitat del mateix excedeix de la protecció dels drets, i que pretén establir unes mesures de vigilància i control que "afecten a totes les àrees -com diu l'art. 1- de la vida social tant dins de l'àmbit públic com privat".

Això últim representa de fet una indesitjable intromissió en la privacitat de la vida de les persones en temes tan delicats com els que són objecte de la seva atenció.

Sense entrar en una anàlisi aprofundida de la proposició de llei, que no podria ser objecte d'un article de la longitud del present, sí podem indicar que les mesures de control, de fiscalització, de foment, de promoció, d'orientació, de creació de models positius per a la comunitat educativa, de quotes laborals per a les empreses, expressions totes elles contingudes en el text del redactat, així com el règim d'infraccions i sancions previstes en el text que afecten no només a persones sinó a empreses i institucions, tenen generalment un caràcter que va més enllà de la qual cosa poguéssim entendre discriminació positiva, a la qual al principi d'aquest article es feia referència.

Serveixi de mostra la proposta de crear un consell rector de les polítiques LGBT, que seria regulat per reglament i l'òrgan del qual gaudiria d'un pressupost específic i diferenciat -sense més detall sobre això- "amb prou mitjans personals i materials", el qual "coordinarà els diferents departaments de la Generalitat" en les polítiques que s'hagin de seguir.

Una ingerència com aquesta en els òrgans de màxima representació de la sobirania popular, com és el Parlament, i l'aplicació de sancions administratives que poden arribar al tancament definitiu d'empreses i societats, excedeix en molt els límits de la defensa del dret d'igualtat de totes les persones davant la llei.

El reconeixement de la igualtat, com dèiem, no és ni ha estat mai senzill, i per això resulta plausible l'esforç del legislador de defensar els drets de les minories, i com més desvalgudes, marginades o reprovades siguin per la societat, més en consonància estarà amb el compromís de la seva funció.

Lamentablement existeixen encara avui moltes situacions d'especial discriminació a causa de l'ètnia, les creences, les malalties, l'edat, el lloc de naixement, la llengua i fins i tot per la situació laboral, que encara no han trobat col·locació al marc protector del dret a la igualtat i a la no discriminació.

Pensem per exemple en un moment en les condicions i en els "drets" d'aquells estrangers retinguts, sense cap delictes, en els centres d'internament d'estrangers (CIEs), que es troben vivint a l'infern de l'alegalitat.

Quan les institucions de l'Estat exageren la protecció d'allò que al seu dia no van considerar mereixedor de tal protecció, es corre el risc de convertir en privilegi el que ha de ser una mica molt més important, com és la igualtat en el dret, distintiu de la democràcia.

Considerem aquest projecte de llei desenfocat, que el que necessita la nostra societat és una llei sobre la no discriminació que protegeixi a tots aquests grups socials, amb especial atenció als més febles i desprotegits, com els marginats i immigrants, en lloc d'una llei específica per a un sol grup i que excedeixi a la seva missió.

Aquest enfocament integral garantiria per la seva pròpia naturalesa que la protecció davant la discriminació no es transformi en privilegi.

Josep Maria Carbonell, Josep Maria Cullell, Eugeni Gay, David Jou, Jordi López Camps, Josep Miró i Ardèvol, Francesc Torralba

